ईश्वरवादस्यप्रकृतोपयोगमाह नचैतेभ्रातुर्हंतारः उक्तमेवहेतुमनुवदति विसर्गादानयोर्मृत्युजन्मनोः यद्वा विसर्गःसृष्टिः आदानंसंहारः दैवमीश्वर एवहिकारणम् ॥२४॥ तथाऽपिनिर्लेपतामाह सएवेति ॥२५॥ अनहंकारत्वेहेतुमाह एषइति ॥२६॥ सत्यमीश्वरएवकर्त्ता तथाऽप्यहंकारादिम यानत्यक्तुंशक्यमितिचेदतआह तमेवेतिचतुर्भिः मृत्युमभक्तानांभक्तानांत्वमृतम् उपैहिशरणंगच्छ तमेवेत्यवधारणेहेतुः यस्मैनसिनासिकायांदाम भिर्बद्धाःगावइवविश्वसृजोऽपिनामभिर्यंत्रिताबद्धाःसंतोबलिंहरंति तत्कारितंकर्मकुर्वंतीत्यर्थः ॥२७॥ तदाराधनंचतवसुशकमेवेत्याह यःपंचवर्षः

नचैतेपुत्रकभ्रातुर्हंतारोधनदानुगाः॥ विसर्गादानयोस्तातपुंसोदैवंहिकारणम्॥ २४॥ सएवविश्वंसृज तिसएवावतिहंतिच ॥ अथापित्वनहंकारान्नाज्यतेगुणकर्मभिः ॥ २५॥ एषभूतानिभूतात्माभूतेशोभूत भावनः॥ स्वशक्त्यामाययायुक्तःसृजत्यत्तिचपातिच॥ २६॥ तमेवमृत्युममृतंतातदैवंसर्वात्मनोपैहिजग त्परायणम्॥ यस्मैबलिंविश्वसृजोहरंतिगावोयथावैनसिदामयंत्रिताः॥ २७॥ यःपंचवर्षोजननींत्वंविहा यमातुःसपत्न्यावचसाभिन्नमर्मा ॥ वनंगतस्तपसाप्रत्यगक्षमाराध्यलेभेमूर्ध्निपदंत्रिलोक्याः॥ २८॥ तमे नमंगात्मनिमुक्तविग्रहंव्यपाश्रितंनिर्गुणमेकमक्षरम् ॥ आत्मानमन्विच्छविमुक्तआत्मदृक्यस्मिन्निदंभे दमसत्प्रतीयते॥ २९॥ त्वंप्रत्यगात्मनितदाभगवत्यनंतआनंदमात्रउपसन्नसमस्तशक्तौ॥ भक्तिंविधाय परमांशनकैरविद्याग्रंथिंविभेत्स्यसिममाहमितिप्ररूढम्॥ ३०॥ संयच्छरोषंभद्रंतेप्रतीपंश्रेयसांपरम्॥ श्रु तेनभूयसाराजन्नगदेनयथामयम्॥ ३१॥ येनोपस्पृष्टात्पुरुषाल्लोकउद्विजतेभृशम्॥ नबुधस्तद्वशंगच्छेदि च्छन्नभयमात्मनः॥ ३२॥

सत्वंयमाराध्यत्रिलोक्यामूर्ध्निपदंस्थानंलेभेलब्धवानसि इदानींतमेवान्विच्छ अवलोकयेत्युत्तरेणान्वयः प्रत्यंचिअक्षाणियस्मिन् क्रियाविशेषणंवा ॥ २८ ॥ हरिंध्यायंतंप्रत्याह हेअंगध्रुवमुक्तविरोधेआत्मनिमनसिव्यपाश्रितमवस्थितमात्मदृक् प्रत्य कूदृष्टिःसन् अयंभेदोयस्मिन् तदिदंभेदमसदेवविश्वंयस्मिन्प्रतीयते॥२९॥ तदन्वेषणफलमाह त्वंतदाअन्वेषणकालएव॥३०॥ उपदेशसारमाह सं यच्छेतिद्वाभ्याम् प्रतीपंप्रतिकूलम् अगदेनौषधेनयथारोगंनियच्छति ॥३१॥ येनरोषेणोपस्पृष्टात् व्याप्तात्॥ ३२ ॥